

Enstöringen Christer har fått nya vyer

Christer Knuthzon beskriver sitt tidigare jag som en originell, sur, vresig överlevande hippiefigur med långt hår. Under många år levde han med alkoholmissbruk, ensamhet och smärta i själen. Cancerdiagnosen blev droppen – nu orkade han inte längre. Trött på livet, tog han ett rep och gick upp i skogen. Men det som kunde ha blivit slutet på hans stund på jorden blev i stället, vid 62 års ålder, inkörsporten till en total nystart.

Christer Knuthzon tar emot i sin ensamma stuga, på den uppländska landsbygden. Vi har aldrig träffats förut, men Christer är glad och välkomnande, som om vi känt varandra i årtal. Han utstrålar en livsglädje och harmoni som är inbjudande och tilldragande. Men när vi satt oss ner börjar Christer berätta om en helt annorlunda person, den Christer han var för bara några månader sedan. Längre tid har inte gått sedan han tog ett rep med sig och gick upp i skogen nära hans bostad. Han hade bestämt sig för att förkorta sitt liv.

– Någon vecka tidigare hade jag besökt vårdcentralen och när jag fått svar på blodprovet jag tagit visade det sig att jag hade ett skyhögt PSA-värde. Det tydde på att jag drabbats av prostatacancer och efter ett kompletterande cellprov fick jag det bekräftat. Jag fick genast behandling med sprutor, och läkarna sa att det enda som återstod var att hoppas på en förbättring.

Deprimerad av diagnosen kände Christer allt hopplöst, det fanns inte något mer att leva för. Så varför förlänga plågan? Beslutet att avsluta sitt liv verkade vara det enda logiska. Christer hade sett ut ett träd i skogen utanför huset, där han tänkt fästa repet. Stenen som fanns i närheten skulle han hoppa ifrån, med repet om halsen. Där kunde hela Christer Knuthzons livshistoria ha avslutats, om inte något oväntat hänt.

– När jag skulle gå ut i skogen med repet kunde jag bara inte röra benen. Hur jag än försökte var jag som förlamad, ända tills jag gick tillbaka in i huset. Jag hade en fruktansvärd ångest inom mig och kunde inte stanna hemma så jag åkte iväg till köpcentret.

När Christer kommit fram till Upplands Väsby centrum gick han planlöst en gata fram. Då kände han plötsligt att han drogs som av en osynlig hand till en gata han egentligen inte alls tänkte gå. Där mötte han en man som bar en reflexväst med ett hjärta på, och inuti hjärtat fanns ett kors. Mannen delade ut biblar. Christer och han kom i samspråk och det visade sig att Peter, som han hette, också haft prostatacancer.

– Peter berättade att han blivit helad från cancern efter att ha fått förbön. Han bjöd också med mig till kvällens möte i Pingstkyrkan. Det jag fick vara med om där minns jag i detalj. Klockan var tjugo över åtta när några sa att de ville be och lägga sina händer på mig. Då var det som om ett vattenfall av glädje öppnades inom mig. Tårarna kom i mina ögon, jag som inte gråtit på över 40 år. Varje gång jag talar om det upplever jag samma känsla igen, säger Christer, och rösten stockar sig.

Något hade hänt med Christer som person, han kände en obeskrivlig glädje, och det otillgängliga skal han omgett sig med i årtal liksom lättade. Två gånger tidigare i sitt liv hade Christer gjort andliga upplevelser som nu kom upp igen. Första gången var när han fick förbön av pastorn i pingstkyrkan där han växte upp. Christer upplevde verkligen Guds närvaro, men andra saker tog över och han hamnade på avvägar. Spriten blev en stor del av hans liv, fast han hela tiden försökte sköta sitt jobb som långradarchaufför på veckorna. I spritens kölvatten präglades veckosluten av trassliga relationer, ångest, humörsvängningar och slagsmål. Men mitt i den tillvaron var det en kristen man som sa till honom: ”Du är sökt av Gud”. Den personen har Christer nu tagit kontakt med efter 13 år.

– Ja, jag ringde honom och berättade att jag vänt mig till Jesus och blivit frälst. Han grät av glädje och sa att han bett för mig hela tiden. Jag har också fått kontakt med pastorn som bad för mig för drygt 40 år sedan och har fått en inbjudan att komma och vittna om min tro i den kyrkan.

Hur gick det då med den livshotande prostatacancern? Jo, tre veckor efter sin upplevelse i Pingstkyrkan i Upplands Väsby, fick Christer en kallelse till läkaren som behandlade honom. Under tiden som gått sedan de sist träffades hade Christer också blivit döpt och medlem i pingstförsamlingen. När Christer kommer in på sjukhuset möts han redan i korridoren av läkaren, som skiner som en sol.

– ’Hej Christer, välkommen! Kom in!’ säger han.

– När vi satt oss ner vrider han dataskärmen mot mig och visar svaren på proverna. De visar ingen tillväxt, ingen cancer överhuvudtaget, och PSA-värdet som var uppe i 38 (fortsatt undersökning rekommenderas när värdet är över 3) var nu knappt mätbart. Jag berättar om det som hänt och läkaren förnekar inte att Gud haft ett finger med i spelet.

Ytterligare prover tas, men ingen cancer finns kvar. En annan läkare säger: ”som urolog kan jag inte förstå hur detta gått till. Det är otroligt!” Christer friskförklaras, behöver inte ta mer hormonpreparat och slipper gå igenom strålbehandling på Radiumhemmet. Sedan dess har det ena följt det andra – de senaste månaderna har varit mer händelserika än hela Christer liv innan. Den förre supkompisen Kaj har han fått be för, och även han har blivit förvandlad och har lämnat sitt spritmissbruk. Några veckor senare bad Kaj i sin tur för Christer, som blev helad från sitt besvärande eksem och klåda. Christer torkar tårarna, överväldigad av det han fått vara med om.

– Tänk, att jag som var så syndfull har fått en så vacker gåva! Min mamma bad för mig i många år och nu har jag fått komma hem till Gud. Jag har upplevt en otrolig förvandling. Förr vågade jag inte gå i rulltrappor, inte röra mig bland folk, jag var mörkrädd och avvisande. Men nu är jag inte rädd längre. Det bästa är att du som läser det här också kan få ditt liv förvandlat om du tror på att Jesus dog för dig och tar emot hans liv i dig.

Börje Norlén